

Kahdeksanvuotiaan lapsen kuolemaa koskevan tutkintaselostuksen luovuttaminen valtioneuvostolle
11.6.2013

Arvoisa tutkintaryhmä, hyvät kuulijat

Kiitän omalta osaltani tutkintaryhmää perusteellisesta ja ripeästä työstä. Kuten ministeri Henriksson totesi, olette toimineet poikkeuksellisen paineen alla sekä asian traagisuuden että uuden lain tienavaajana toimimisen vuoksi. Kaikkien tahto on, että Eerikan kohtaloa ei enää kukaan lapsi tai nuori joudu kokemaan.

Lapsen edun toteutuminen on lastensuojelun päätavoite. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos teki viime vuonna selvityksen perhesurmista. Siinä todettiin, että ainakin osa perhesurmista olisi voitu ehkäistä, jos viranomaiset olisivat toimineet paremmin ja selvät merkit ongelmista olisi otettu päätöksenteossa huomioon.

Perheväkivallassa ja perhesurmissa on kuitenkin kyse laajemmasta asiasta kuin yksittäisistä viranomaispäätöksistä. On kyse siitä, miten suomalainen yhteiskunta ja me suomalaiset näihin asioihin suhtaudumme. Kyse on siitäkin, millaisissa olosuhteissa ja millä inhimillisillä ja taloudellisilla resursseilla lastensuojelutyötä ja työtä perheiden hyväksi tehdään.

Hyvät kuulijat

Kuten tutkintaryhmä on todennut, tavoitteisiin pääseminen edellyttää useita eri toimenpiteitä. Jokaisen ministeriön tulee omalla toimialallaan pitää huolta siitä, että niihin myös ripeästi ryhdytään.

STM:n sektorilla tämä tarkoittaa lainsäädäntömuutosten lisäksi opasta ja siihen liittyvää koulutuskokonaisuutta. Kyse on lasten ja perheiden kanssa työskentelyyn liittyvistä velvoitteista sekä tietojen vaihtoa että salassapitoa koskevasta sääntelystä. Opas ja koulutus suunnataan kaikille ammattiryhmille, joita velvoitteet koskevat ja ne toteutetaan yhteistyössä keskeisten ammattiryhmien kanssa. Valtakunnallisen koulutuksen toteuttajana toimii Terveiden ja hyvinvoinnin laitos.

Uskon, että viranomaisten yhteistyöllä saamme konkreettisia muutoksia aikaan. Kuten tutkintaryhmän pj. totesi: kokonaiskuva lapsen vaikeasta tilanteesta jäi hahmottumatta.

Hyvät kuulijat,

Meistä päättäjistä on kiinni, millaista lainsäädäntöä maahamme tehdään, miten lakien toteuttamista valvotaan ja millaisilla resursseilla työtä perheiden parhaaksi tehdään. Meillä poliittisina päättäjinä on suuri vastuu, mutta uskallan kuitenkin kysyä meidän kaikkien vastuullisuuden perään. Puutummeko vai kuljemmeko ohi? Jokaisen aikuisen velvollisuus on puuttua havaitsemaansa lapsen kaltoin kohteluun.